

(Kort bemærkning).

Henning Rasmussen (S):

Indenrigsministeren har naturligvis ganske ret – det læste jeg også selv op fra budgetregørelsen, så vidt jeg erindrer – i, at der i en periode var stabilitet i sygehusudgifterne. Den stabilitet blev opnået i fuld enighed, i fuld forsvarlighed, uden nogen stigning i ventelisterne og uden straffeforanstaltninger eller noget som helst i den retning. Så det er jeg faktisk ganske stolt af, og det er amtsrådene og personalet også.

Men problemet nu er, at vi har været igenem en periode – 1983, 1984, 1985 og 1986 – hvor der ikke har været aftaler, men diktat, hvor der ind imellem har været straffeforanstaltninger, og hvor der specielt i år er en ramme, som regeringen ønsker skal være på 1984-niveau, og hvor vi så – indenrigsministeren må undskylde mig udtrykket – bliver beroliget med, at den heldigvis ikke bliver holdt, og at det derfor ikke går så galt, som regeringen vil have at det skal. Jo, det er en herlig argumentation – indenrigsministerens.

Det er også interessant, når indenrigsministeren siger, at det niveau, som sygehusudgifterne kommer op på i 1986, nok ikke er samfundsøkonomisk forsvarligt, men at det nok var samfundsøkonomisk mere forsvarligt at holde dem på 1984-niveau: Ja, det gælder, når man ser på et hjørne af samfundsøkonomien isoleret, men når man tager i betragtning, hvad det koster samfundsøkonomisk, at ventelisterne på hofteoperationer og andre nødvendige operationer stiger, og når man tager de menneskelige lidelser, der er tale om, i betragtning, tvivler jeg på, at det samfundsøkonomisk når sammen, og vi er i hvert fald her inde på et område, hvor det aldeles ikke er hensynet til samfundsøkonomien, der alene er bestemmende.

Indenrigsministeren (Enggaard):

Jeg lægger ikke op til en forlængelse af debatten, men kun til en påpegnig af, at hr. Henning Rasmussen og hr. Camre nok trænger til en lille smule koordination af deres synspunkter, for hvis hr. Camres synspunkter med hensyn til, at vi burde have en større andel af vores bruttonationalprodukt til sundhedsudgifter, er rigtige, så må hr. Camre have været i en fortvivlet situation i 1979, 1980, 1981 og 1982, da hr. Henning Rasmus-

sens udmærkede styring af sundhedsudgifterne førte til, at de fik en mindre andel af vores BNP end det, som også sammenlignelige lande tilsvarende oplevede i de år. Men det bliver en intern diskussion imellem hr. Henning Rasmussen og hr. Camre.

Må jeg endelig sige noget om spørgsmålet tilpasning. Økonomisk styring betyder, at man tilpasser sine ressourcer, og jeg gentager over for fru Mette Groes, at det er noget, der behøves ro og tid til, for at de, der leder denne proces, og de mange mennesker, som er med i den og skal kunne fungere i en sådan omlægning, kan tilpasse sig en sådan situation. Men enhver styring – det gælder, hvad enten det er i en virksomhed eller i offentlig administration i øvrigt eller i sundhedsvæsenet – betyder selvsagt, at der er gnidninger nogle steder. De skal være så få som muligt, og de skal være så lidet følelige som overhovedet muligt, men jeg tror, vi alle sammen tjener hinanden og sundhedssektoren i, at vi ikke overdimensionerer de problemer, som en nødvendig tilpasning medfører. Der er ikke brug for, at der sås mistillid til sundhedssektoren eller hospitalsvæsenet; det er det modsatte, der er brug for.

Jeg har noteret, at en række ordførere – også hr. Henning Rasmussen – i dag har sagt, at vi har et godt hospitalsvæsen i Danmark, at vi har en god sundhedssektor, men at vi har nogle problemer, også nogle tilpasningsproblemer. Derfor ville jeg gerne have, det måtte blive stående, at der trods en diskussion om nogle sider af vores sundhedspolitik hverken er brug for eller baggrund for at så mistillid til, at vi i Danmark har et af de allerbedste systemer i verden på dette område.

(Kort bemærkning).

Henning Rasmussen (S):

Indenrigsministeren synes at se ganske væk fra, at hr. Camres bemærkning om sygehusudgifternes andel af bruttonationalproduktet ikke var rettet mod indenrigsministeren. Nej, de var rettet mod andre ordførere i salen, som talte om den tåbelige påstand om det ustyrlige sygehusvæsen. Det fik indenrigsministeren til på et senere tidspunkt at sige, at vi har et sygehusvæsen, der er meget effektivt. Der er ingen uoverensstemmelse imellem hr. Camres og mine vurderinger af